

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/123/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010549
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4416010549.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného G.. Y.. W. F., pre účasť vo forme pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. XPv/XXX/XX/XXXX N. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 12.06.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný G.. Y.. W. F., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom
D., P. J. XXX/X,

je vinný, že

potom, čo ako sprostredkovateľ a mandatár, uzatvoril v D. dňa XX.XX.XXXX fiktívnu „Zmluvu o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu“ (ďalej len „Zmluva“) s Obcou O. ako záujemcom a mandantom, zastúpenou vtedajším starostom obce D. W., predmetom ktorej zmluvy bol podľa jej čl. I záväzok obžalovaného ako sprostredkovateľa vymedzený ako „záväzok zabezpečiť kontrolu a vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby mal záujemca splnené všetky povinnosti pri realizácii projektu“ a tiež záväzok obžalovaného ako mandatára, vymedzený ako „záväzok v súvislosti s realizáciou projektu zastupovať mandanta pri kontrole jednotlivých čiastkových plnení, pri rokovaniach s tretími osobami vo veciach technických a prostredníctvom tretích osôb zabezpečiť celkový dozor pri realizácii projektu“ a záväzok mandanta zaplatiť mu za to odmenu a následne v čl. II bol dohodnutý záväzok záujemcu zaplatiť obžalovanému ako sprostredkovateľovi odmenu vo výške 45.300,- Eur vrátane DPH podmienenú úspešnou realizáciou projektu a obdržaním poskytnutého príspevku s tým, že obžalovanému vzniká nárok na províziu až po ukončení projektu a pripísaní peňažných prostriedkov na účet záujemcu, pričom projekt, na ktorý táto Zmluva pri vymedzení predmetu zmluvy ako aj podmienok odmeny obžalovaného odkazovala, v Zmluve vôbec nebol špecifikovaný, následne obec O. na základe tejto Zmluvy obžalovanému postupne uhradila platby, a to dňa 17.09.2010 bankovým prevodom sumu 8 000,00 €, na základe faktúry číslo 2/2010 vystavenej obžalovaným dňa 17.09.2010, dňa 31.12.2010 v hotovosti sumu 6 500,00 € (potvrdenú výdavkovým pokladničným dokladom obce O. číslo 2779/10 a príjmovým pokladničným dokladom, vystaveným obžalovaným pod číslom 5/2010), na základe faktúry číslo 7/2010, vystavenej obžalovaným dňa 30.12.2010 a dňa 28.02.2011 sumu 6 000,00 € (potvrdenú výdavkovým pokladničným dokladom vystaveným obcou O. pod číslom 326/11), na základe faktúry číslo X/XXXX vystavenej obžalovaným dňa 28.02.2011, pričom uvedené platby obce O. napriek absencii dostatočného vymedzenia predmetu tejto Zmluvy uzavretej s obžalovaným, mali súvisieť s projektom „Zateplenie budovy N. O.“, a to napriek tomu, že obec O. ako objednávateľ uzavrela už dňa 22.02.2010 „Zmluvu o dielo“ so zhotoviteľom - X. F. X.H.E.. T., ktorej predmetom bol záväzok zhotoviteľa zhotoviť pre obec O. dielo „Zateplenie budovy N. O.“ a na základe ktorej sa stavebné práce začali už dňa 07.07.2010, pričom obžalovaný podpísaním tejto Zmluvy a vediať vopred, že v súvislosti s týmto projektom, nevyvinie a ani nevyvinul žiadnu činnosť v zmysle uzavretej Zmluvy a napriek tomu, že z

jeho strany nedošlo reálne k plneniu Zmluvy, prijal od Obce O., finančné prostriedky spolu vo výške 20 500,00 € a takýmto spôsobom pomohol vtedajšiemu starostovi obce O. D. W. v rozpore s ust. § 19 odsek 5, § 31 odsek 1 písmeno g) Zákona číslo 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v tom čase platnom znení a s ust. § 8 odsek 3 a § 13 odsek 4 písmeno b), odsek 5 veta prvá Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v tom čase platnom znení neoprávnené odčerpať z rozpočtu Obce O. finančné prostriedky v celkovej sume 20 500,00 € a spôsobiť tak obci O. škodu vo výške 20.500,- Eur,

t e d a

úmyselne inému poskytol pomoc na to, aby inému spôsobil väčšiu škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť spravovať cudzí majetok,

č í m s p á c h a l

účastníctvo vo forme pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 237 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona na peňažný trest 2.000,- (dvetisíc) Eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovuje sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej právnickej osobe Obec O., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 20.500,- Eur, ktorú je obžalovaný povinný splácať v splátkach vo výške 570,- Eur mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc od právoplatnosti rozsudku s tým, že nezaplatením ktorejkoľvek zo splátok sa stane splatným celý zvyšok neuhradenej škody.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 20.10.2016 pod sp.zn. 1Pv/323/15/4404 obžalobu na obvineného G.. Y.. W. F. účastníctvo vo forme pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona k prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

potom, čo ako sprostredkovateľ a mandatár, uzatvoril v D. T. XX.XX.XXXX Zmluvu o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu so štatutárnym zástupcom obce O. - starostom obce O., D. W. (ďalej len vtedajším starostom), ako záujemcom a mandantom, predmetom ktorej bol záväzok obvineného ako sprostredkovateľa zabezpečovať kontrolu a vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby mala obec splnené všetky povinnosti pri realizácii projektu, ktorý však v tejto zmluve bližšie špecifikovaný nebol a v súvislosti s realizáciou projektu zastupovať obec pri kontrole jednotlivých čiastkových plnení, pri rokovaniach s tretími osobami vo veciach technických a prostredníctvom tretích osôb zabezpečovať celkový dozor pri realizácii projektu (ďalej len zmluva), mu následne, na základe tejto zmluvy Obec O., postupne uhradila platby súvisiace s projektom „Zateplenie budovy N. O.“, a to dňa 17.09.2010 bankovým prevodom sumu 8 000,00 €, na základe faktúry číslo 2/2010 vystavenej mandatárom dňa 17.09.2010, dňa 31.12.2010 v hotovosti sumu 6 500,00 € (výdavkový pokladničný doklad číslo 2779/10, príjmový pokladničný doklad 5/2010), na základe faktúry číslo 7/2010 vystavenej mandatárom dňa 30.12.2010 a dňa 28.02.2011 sumu 6 000,00 € (výdavkový pokladničný doklad číslo 326/11), na základe faktúry

číslo 1/2011 vystavenej dňa XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že výdavky na externý manažment boli súčasťou rozpočtu uvedeného projektu a za týmto účelom mala Obec O. s účinnosťou od 05.02.2010 uzatvorenú „Zmluvu o poskytnutí služby“ s dodatkom číslo 1 zo dňa 15.02.2010 na poradenské služby v oblasti externého manažmentu v rámci projektu s názvom „Zateplenie budovy N. O.“ s iným subjektom, pričom obvinený G.. Y.. W. F. podpísaním tejto zmluvy a vediať vopred, že napriek podpísaniu zmluvy v súvislosti s týmto projektom, nevyvinie a ani nevyvinul žiadnu činnosť v zmysle uzavretej zmluvy a napriek tomu, že z jeho strany nedošlo reálne k plneniu zmluvy, prijal od Obce O., zastúpenej vtedajším starostom obce O., finančné prostriedky spolu vo výške 20 500,00 € a takýmto spôsobom pomohol vtedajšiemu starostovi obce O. neoprávnené odčerpať z rozpočtu Obce O. vyplatené finančné prostriedky v celkovej sume 20 500,00 €, hoci Obec O. uzatvorením zmluvy nebola oprávnená zaväzovať sa v roku 2010 na úhrady, ktoré nemala zabezpečené v rozpočte a zaťažiť tak nasledujúci rozpočtový rok, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 19 odsek 5 zákona číslo 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o rozpočtových pravidlách verejnej správy) a zároveň umožnením bezdôvodného obohatenia aj získať finančné prostriedky z verejných zdrojov, čím došlo k porušeniu finančnej disciplíny podľa ustanovenia § 31 odsek

1 písmeno g) zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy a takým konaním spôsobil Obci O. škodu vo výške 20 500,00 €.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo žalovaného skutku a následne súd vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: U. L., S. T., D. W., U. P., D. A.Á., G.. U. C., G.. H. O., Y. S., Q. A., G.. W. M., G.. Š. U. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa až na polícii dozvedel, že existuje nejaká duplicitná zmluva obce O. s iným subjektom. Potvrdil, že uzatvoril s obcou O. zmluvu o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu tak, ako sa uvádza v obžalobe, ale svoj záväzok z tejto zmluvy splnil, vykonal pre obec analýzy, prípravu rozpočtov, vyhodnotil jednotlivé položky z toho hľadiska, či sú pre obec stratové a kde môže obec naopak získať a tieto výsledky odovzdal starostovi obce W., na základe čoho prebehla fakturácia a bola mu vyplatená odmena. Uviedol, že bolo jeho chybou, že nemal výsledky tejto svojej činnosti zálohované a keďže mu odcudzili notebook, nevedel následne výsledky svojej činnosti predložiť polícii na preukázanie svojich tvrdení. Vypovedal, že takúto činnosť vykonával aj pre obec P. a aj pre iné obce, pričom v obci O. nepoznal inú osobu ako vtedajšieho starostu, tento potom pozastavil práce na projekte, pretože obec nemala peniaze a potom už nemal dôvod sa o tieto veci bližšie zaujímať. Vypovedal tiež, že práve preto, že takúto činnosť vykonával aj pre obec P., ho jej starosta pán A. doporučil starostovi W. a na základe toho potom nadviazali spoluprácu. Pokiaľ ide o konkrétnu činnosť, ktorú mal na základe zmluvy vykonať, uviedol, že to boli analýzy, porovnanie rozpočtov a jednotlivých položiek, vytvoril elaborát o výsledku svojej činnosti, ktorý predložil starostovi a tiež mu dal aj kontakty, ktoré by mohol pri projekte použiť, avšak zastali v tejto prípravnej fáze. Vypovedal ďalej, že fyzicky bol v O. niekoľkokrát, a to aj na stavbe školy, avšak v čase, keď ešte stavebné práce neboli realizované, bližší časový údaj nevedel uviesť. Tiež uvádzal, že inak sa so starostom stretával v D., pričom v obci O. bol iba pred uzavretím zmluvy, mal k dispozícii ponukový rozpočet, pretože firma ešte nebola vybratá, tiež výkazy výmer, čiastkové výkresy z dokumentácie, jeho elaborát máva štandardne rozsah 40 až 50 strán. Tvrdil, že prvá fakturácia bola na základe rozpracovaných vecí, druhá v súvislosti s odovzdaním jeho práce a tretia bola len doplnenie - doplatok, výsledok svojej práce odovzdával pri druhej fakturácii, k finalizácii projektu z jeho strany nedošlo. Obžalovaný opakovane uvádzal, že sa k presným časovým súvislostiam nevie vyjadriť. Prvá faktúra bola podľa jeho vyjadrenia vyplatená na jeho účet, okrem neho ním mohol disponovať aj pán A., pretože vtedy mali rozbehnuté nejaké činnosti s obcou P., pán A. z neho peniaze aj vybral a tieto mu potom fyzicky odovzdal. Obžalovaný ďalej vypovedal, že podklady, ktoré použil pre svoju činnosť, mu poskytol starosta W., má vedomosť o tom, že projekt zateplenia školy bol financovaný z fondov, ale nemá vedomosť o tom, v akom rozsahu.

Súd obžalovaného následne i dopyčul s tým, aby sa vyjadril, z akého dôvodu nie je v predmetnej zmluve špecifikovaný projekt, ktorého sa má zmluva týkať, pričom uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, pretože uvedenú zmluvu ako aj ostatné jeho zmluvy pripravoval právnik. Na žiadosť, aby vysvetlil, z akého dôvodu za ním vykonanú činnosť fakturoval ním uvádzaným spôsobom, keď podľa článku III bod 3.1. zmluvy mu nárok na odplatu ako sprostredkovateľovi mal vzniknúť až po úspešnej realizácii projektu a obdržaní poskytnutého príspevku a pripísaní peňažných prostriedkov na účet záujemcu, uviedol,

že bežne fakturácia prebieha takýmto spôsobom a aj v tomto prípade prebehla na základe dohody s bývalým starostom. K otázke, aby uviedol, čo konkrétne bolo jeho záväzkom v zmysle predmetnej zmluvy, uviedol, že porovnanie zrealizovaných prác s rozpočtom, vyhodnotenie cenových ponúk, zabezpečovanie servisu, t.j. nutných činností, keď je potrebné poskytnúť poradenstvo. Obžalovaný vypovedal, že nemá vedomosť, či obec O. na základe výstupov jeho činnosti uzavrela nejakú zmluvu, podľa neho ním vykonané a opísané činnosti spĺňajú atribúty viacerých v článku I zmluvy vymenovaných činností. Na otázku, na základe čoho porovnal zrealizované práce s rozpočtom, uviedol, že na základe ohliadky a mal k dispozícii rozpočet. V nadväznosti na toto svoje vyjadrenie nevedel vysvetliť rozpor, keď v predchádzajúcej výpovedi tvrdil, že na stavbe školy bol iba v čase, keď práce neboli začaté s tým, že pre odstup času si na konkrétne časové údaje nepamätá.

Svedok U. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že je starostom obce O. od roku 2012 a tento prípad v podstate zdedil po svojom predchodcovi. Má vedomosť o tom, že ešte pred jeho nástupom do funkcie bol v obci na kontrole Najvyšší kontrolný úrad SR (ďalej len „NKÚ SR“) a následne bol na výsluchu u vyšetrovateľa, kde predložil všetky požadované doklady. Uviedol, že obžalovaného nepozná a nikdy s ním neprišiel do kontaktu. Tiež tvrdil, že obec na základe zmluvy, uzavretej s obžalovaným, tomuto uhradila peniaze na základe faktúr, žiadanými inými materiálmi, poskytnutými obžalovaným, obec nedisponuje.

Svedok S. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že v rokoch 2010 až 2011 bol poslancom obecného zastupiteľstva a tiež aj zástupcom starostu obce O., obžalovaného nikdy nevidel a nepozná ho. O zmluve, ktorú obec uzatvorila s obžalovaným, sa dozvedel až po odstúpení starostu W., keď sa stal dočasným starostom, pričom obžalovanému s právnikom písal odstúpenie od zmluvy. Svedok sa nevedel bližšie vyjadriť k realizácii projektu zateplenia školy a pokiaľ bol poslancom obecného zastupiteľstva, uzavretie predmetnej zmluvy sa na nej neprejednávalo.

Svedok D. W. vypovedal, že v čase úmrtia starostu obce O. W. bol poslancom obecného zastupiteľstva a súčasne aj členom finančnej komisie a preto potom s pánom T. pozerali doklady obce a našli zmluvu, ktorú mala obec uzavrieť s obžalovaným a doklady o tom, že mu boli obcou vyplatené nejaké peniaze. Vec konzultovali s právnikom a vyriešili to tak, že sa zmluva zrušila. Svedok uviedol, že obžalovaného nepozná, nevedel uviesť žiadne informácie o projekte zateplenia školy v obci, s tým, že ani v obecnom zastupiteľstve sa zmluva s obžalovaným neprerokovala, ako ani o výsledku kontroly NKÚ.

Svedkovia U. P. Y. D. A. obdobne na hlavnom pojednávaní vypovedali, že v rozhodnom čase boli poslancami obecného zastupiteľstva a svedok A. aj členom finančnej komisie, avšak obžalovaného nepoznajú a rovnako nedisponovali ani žiadnymi informáciami o zmluve, ktorú obec s obžalovaným uzatvorila, o tejto sa dozvedeli až po kontrole, vykonanej NKÚ.

Súd na hlavnom pojednávaní ako svedka vypočul aj G.. U. C., konateľka spoločnosti X. F. X..H..E.. T., ktorý vypovedal, že ich spoločnosť zateplovala budovu školy v obci O., čomu predchádzala štandardná súťaž, v ktorej súvislosti bol v kontakte so starostom obce, ktorý tvrdil, že nemá peniaze na dofinancovanie niektorých položiek, ktoré neboli zahrnuté v projekte, avšak obec potom tieto získala predajom pozemkov a práca im bola riadne zaplatená. Svedok nepoznal obžalovaného, tvrdil, že okrem starostu bol v kontakte iba so stavebným dozorcom, ktorého dodal investor.

Konateľka spoločnosti I. X..H..E.. G.. H. O. v procesnom postavení svedka vypovedala, že obžalovaného nepozná ani ako osobu, ani podľa mena. Ich spoločnosť pre obec O. vykonávala externý manažment v súvislosti s projektom zateplenia školy, a to na základe zmluvy, ktorú zákazku riadne vysúťažili. Svedkyňa uviedla, že externý manažment je štandardná činnosť pre subjekty, ktoré obdržali príspevok z niektorého operačného programu a táto spočíva v predkladaní dokladov riadiacemu alebo sprostredkovateľskému orgánu v súvislosti so žiadosťou o preplatenie a následne tak zodpovedajú za to, že všetky predložené doklady a žiadosti o platbu sú v poriadku tak, aby klient mohol obdržať príspevok. Svedkyňa sa po vzhliadnutí zmluvy, uzavretej medzi obcou O. a obžalovaným vyjadřila, že v nej špecifikované činnosti nie sú činnosťami externého manažmentu, pretože tieto sú presne špecifikované metodickými pokynmi riadiaceho a sprostredkovateľského orgánu, konkrétnym výstupom takejto činnosti je žiadosť o platbu, ktorá by mala byť schválená a prostriedky potom vyplatené. Uviedla tiež, že ich spoločnosť je štandardne v kontakte s účtovníkom obce, resp. osobou, ktorá má v náplni práce činnosti regionálneho rozvoja, ktoré osoby kontaktujú za účelom predkladania alebo opravy a doplnenia dokladov, nevyúlčila však,

že môžu výnimočne kontaktovať aj osobu, ktorá sa podieľa na realizácii projektu ak napr. opakovane vystaví faktúru, ktorá nespĺňa náležitosti na jej preplatenie. Tiež sa vyjadrila, že štandardne sa dozvedajú o začatí stavebných prác práv preto, aby dostali impulz k začatiu vykonávania ich činnosti, ale začiatok projektu nevyhnutne neznamená začiatok stavebných prác. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť, či projekt zateplenia školy v obci O. bol celý financovaný z príspevku, ale štandardne býva, že subjekt požiada o príspevok, kde uvedie aj predpokladané náklady na jeho realizáciu a pokiaľ mu je príspevok schválený, riadiacim orgánom je presne stanovený rozpočet z grantu na jednotlivé položky a pokiaľ investor vynaloží výdavky mimo schváleného rozpočtu, musí ich znášať sám. Tvrdila tiež, že nevyhnutne nemusia pri výkone svojej činnosti prísť do kontaktu aj s výdavkami mimo schváleného rozpočtu, pretože obce sa mnohokrát ani nepokúšajú zahrnúť ich do žiadosti o platbu, v opačnom prípade ich vyškrtajú a nezariadia do žiadosti o platbu.

Súd na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení svedka vypočul Y. S., ktorá do XX.XX.XXXX bola hlavnou kontrolórkou obec O.. Podľa vyjadrenia svedkyne v súvislosti s realizáciou projektu zateplenia školy v obci kontrolovala iba doklady a ich kontrolou nedostatky nezistila. Má vedomosť o tom, že NKÚ vykonal kontrolu v obci a jej výsledky boli riešené na obecnom zastupiteľstve s tým, že sa pozastavili ďalšie platby na základe spornej zmluvy. Vypovedala, že zmluvu medzi obcou a obžalovaným videla až po kontrole NKÚ, obžalovaného nepozná a nemá vedomosť o tom, že by tento pre obec na základe tejto zmluvy alebo inej zmluvy vykonával nejakú činnosť. O tom, že na základe tejto zmluvy obec vyplatila obžalovanému finančné prostriedky, sa dozvedela až v roku 2011, kedy už boli úhrady vykonané a ona vykonávala následnú finančnú kontrolu a videla doklady. Svedkyňa vo svojej výpovedi uvádzala, že vykonávala iba následnú finančnú kontrolu v súvislosti s výplatou finančných prostriedkov obžalovanému, a to potom, čo bola vykonaná predbežná a priebežná finančná kontrola, ktorú ale ona nevykonávala.

Svedok Q. A. vypovedal, že v uvedenom období bol a naďalej je starostom obce P., už dlhšiu dobu spolupracuje s obžalovaným, poznal aj bývalého starostu obce O. pána W., ktorý mu spomínal, že pripravuje projekt a požiadal ho o kontakt na nejakého šikovného projektanta, ktorý by sa projektu mohol venovať. Svedok mu doporučil obžalovaného a aj ich vo svojej kancelárii zoznámil. Má vedomosť o tom, že oni sa potom dohodli, ale na konkrétnostiach ich spolupráce už nebol zainteresovaný s tým, že len vie, že

obžalovaný pre neho pracoval, viackrát sa stretli v kancelárii svedka a odovzdávali si nejaké projektové záležitosti a dokumenty. Svedok tvrdil, že žiadnu zmluvu medzi obžalovaným a obcou O. nevidel, pokiaľ ide o predmet spolupráce medzi obžalovaným a obcou O., konkrétnosti uviesť nevedel, rovnako ako ani to, či obžalovanému bola vyplatená nejaká odmena a akým spôsobom prebiehala činnosť obžalovaného pre túto obec. Svedok tiež vysvetľoval, že s obžalovaným spolupracuje už dlhšiu dobu, vytvoril sa medzi nimi priateľský vzťah a pri spolupráci na rôznych projektoch, keď bolo potrebné uhradiť nejaké subdodávateľské práce a obžalovaný bol v zahraničí, mal dispozičné právo k účtu obžalovaného, aby mohol tieto platby uhradiť. Vo vzťahu k výberu finančných prostriedkov z účtu obžalovaného dňa 17.09.2010 v sume 5.000,- Eur sa vyjadril tak, že na základe žiadosti obžalovaného vybral tieto peniaze a zrealizoval nejaké úhrady, konal na základe jeho pokynu. Svedok vypovedal, že nevie, kedy obžalovaného a starostu obce O. zoznámil, možno to bolo na jar.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede svedka z prípravného konania, kedy rozdielne uvádzal, že dispozičné právo k účtu obžalovaného mal preto, že tento mu sľúbil určitú finančnú odmenu za sprostredkovanie predmetnej zmluvy a sám mu to ponúkol, aby mal určitú istotu, pričom pokiaľ ide o sumu 5.000,- Eur, ktorú dňa 17.09.2010 vybral z účtu obžalovaného, išlo o sumu, ktorá bola medzi ním a obžalovaným dohodnutá ako odmena za sprostredkovanie predmetnej zmluvy, časť z týchto peňazí v sume 2.000,- až 3.000,- Eur obžalovanému vrátil, pretože obžalovaný nebol obcou O. v plnej výške vyplatený.

Svedok k zisteným rozporom uviedol, že nemal dohodnutú žiadnu odmenu, ani sľúbenú, aj vyšetrovateľ spomínal rôzne veci a on si už nepamätá, čo bolo pred toľkými rokmi.

Svedkyňa G.. W. M. vypovedala, že v čase realizácie zateplenia budovy N. Q. O. bola zamestnancom spoločnosti I. X.H.E.. W., ktorá mala na starosti externý manažment, t.j. riadenie projektov financovaných z fondov EÚ a s projektom v obci O. prišla do kontaktu potom, ako bola podpísaná zmluva o poskytnutí nenávratného finančného príspevku. Jej úlohou bolo dohliadať, aby nedošlo k vynaloženiu neoprávnených výdavkov v zmysle zmluvy o príspevku a aby boli ministerstvu predkladané žiadosti o platby so všetkými náležitosťami. Pri realizácii projektu prichádzala do kontaktu so starostom obce

pánom W., pričom pri žiadosti o záverečnú platbu bol už dlhodo v nemocnici a neskôr sa k nej dostala informácia, že zomrel. Podľa vyjadrenia svedkyne aj priebežne dochádzala do kontaktu iba so starostom a účtovníčkou obce.

G.. Š. G. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pri stavbe realizoval technický dozor, v kontakte bol s vtedajším starostom obce pánom W. a aj so zamestnancami obce. Svedok si nevedel spomenúť, či v súvislosti s predmetným projektom prišiel do kontaktu s obžalovaným alebo jeho menom. Svedok vypovedal, že stavba začala na jar a bola ukončená v októbri s tým, že na jar sa začali iba rokovania a fyzicky sa na stavbe začalo pracovať niekedy v lete, keď tam už neboli deti.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa XX.XX.XXXX bola obcou O., zastúpenej starostom obce D. W., ako záujemcom a mandantom na jednej strane a obžalovaným ako sprostredkovateľom a mandatárom na druhej strane uzavretá Zmluva o sprostredkovaní a mandátna zmluva podľa ust. § 642 a nasl. Obchodného zákonníka a podľa ust. § 566 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „Zmluva“).

Podľa článku I. tejto Zmluvy jej predmetom bol záväzok sprostredkovateľa, že bude zabezpečovať kontrolu a vyvíjať činnosť k tomu, aby záujemca mal splnené všetky povinnosti podmienky pri realizácii projektu podľa osobitnej špecifikácie a zaplatiť sprostredkovateľovi províziu (bod 1.1.1 Zmluvy) a záväzok mandatára, že pre mandanta v súvislosti s realizáciou projektu podľa bodu 1.1.1 uskutoční v prospech mandanta v tomto rozsahu - zastupovaním mandanta pri kontrole čiastkových plnení, zastupovaním mandanta pri rokovaníach s tretími osobami vo veciach technických, prostredníctvom tretích osôb zabezpečovať celkový dozor pri realizácii projektu a záväzok mandant zaplatiť mu za to odplatu.

Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú až do naplnenia jej účelu (článok II).

Podľa článku III Zmluvy sa záujemca zaviazal v bode 3.1 zaplatiť sprostredkovateľovi odplatu vo výške 45.300,- Eur vrátane DPH po úspešnej realizácii projektu a obdržaní poskytnutého príspevku s tým, že podľa bodu 3.2 sprostredkovateľovi vzniká nárok na províziu až po ukončení projektu a pripísaní peňažných prostriedkov na účet záujemcu.

Podľa článku IV bod 4.1 Zmluvy je sprostredkovateľ povinný, okrem iného, vykonať úkony v rámci sprostredkovateľskej činnosti včas a riadne, pre potreby záujemcu uschovať doklady, ktoré sa dostali v súvislosti so sprostredkovateľskou činnosťou do jeho rúk a tieto po zrealizovaní sprostredkovateľskej zmluvy a zaplatení provízie odovzdať záujemcovi a podľa bodu 4.3 je mandatár okrem iného povinný oznámiť mandantovi výsledky rokovaní s tretou osobou a podmienky uzavretia konkrétnej zmluvy s tým, že mandatár nie je oprávnený uzatvárať v mene mandanta obchodné zmluvy, okrem prípadu, keď mu bolo na právny úkon mandantom udelené písomné plnomocenstvo s tým, že mandant je podľa bodu 4.4 okrem iného povinný odovzdať včas mandatárovi veci a informácie, ktoré sú potrebné na zariadenie záležitosti a poskytnúť mandatárovi podpornú činnosť, najmä spracovať potrebnú projektovú dokumentáciu, resp. štúdiu, poskytovať pomoc pri spracovaní rozpočtov a cenových ponúk, ako aj potrebnú súčinnosť pre rokovaníach s tretími osobami.

Obžalovaný faktúrou č. 2/2010 z 17.09.2010 fakturoval obci O. v zmysle zmluvy o sprostredkovaní a mandátnej zmluvy sumu 8.000,- Eur s tým, že táto je splatná dňa 24.09.2010.

Citovaná faktúra bola obcou O. uhradená prevodom na účet obžalovaného dňa 17.09.2010.

Obžalovaný faktúrou č. 7/2010 z 30.12.2010 fakturoval obci O. v zmysle zmluvy o sprostredkovaní a mandátnej zmluvy sumu 6.500,- Eur s tým, že táto je splatná dňa 31.12.2010.

Citovaná faktúra bola obcou O. uhradená v hotovosti dňa 31.12.2010.

Obžalovaný faktúrou č. 1/2011 z 28.02.2011 fakturoval obci O. v zmysle zmluvy o sprostredkovaní a mandátnej zmluvy sumu 6.000,- Eur s tým, že táto je splatná dňa 28.02.2011.

Citovaná faktúra bola obcou O. uhradená v hotovosti dňa 28.02.2011.

Dňa 05.02.2010 bola uzavretá zmluva o poskytnutí služby medzi obcou O. ako objednávateľom a dodávateľom I. X.H.E. W., ktorej predmetom bol záväzok dodávateľa poskytovať objednávateľovi poradenské služby v oblasti externého manažmentu projektu Zateplenie budovy N. O., financovaného zo štrukturálnych fondov EÚ, pričom záväzok dodávateľa bol bližšie špecifikovaný v článku II tejto

zmluvy v súlade s podmienkami výzvy č. H. a súťažných podkladov, a to ako vypracovanie žiadostí o platbu projektu počas celej doby platnosti Zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku, vypracovanie monitorovacích správ projektu počas celej doby platnosti Zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku a vypracovanie následných monitorovacích správ po ukončení realizácie aktivít projektu až do ukončenia platnosti Zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku medzi objednávateľom a riadiacim orgánom.

Vyššie citovaná zmluva o poskytnutí služby ďalej upravovala ďalšie práva a povinnosti zmluvných strán, a to aj v zmysle dodatku č. 1 k nej z 15.02.2010.

Z výpisu z účtu obžalovaného vo Q. W. Y.X.. W. a súvisiacich dokladoch, predložených peňažným ústavom, súd zistil, v ten istý deň, ako obec O. uhradila obžalovanému faktúru č. 2/2010 v sume 8.000,- Eur, t.j. dňa 17.09.2010, došlo k výberu finančných prostriedkov z tohto účtu v sume 5.000,- Eur Q. A.. Predmetný účet bol obžalovaným zriadený dňa 16.09.2010 a dispozičné právo k nemu bolo zriadené aj Q. A..

Z protokolu NKÚ SR z 22.02.2012, číslo poverenia 78/02, súd zistil, že v obci O. bola v období od 01.03.2012 do 24.04.2012 vykonaná kontrola hospodárenia s finančnými prostriedkami a nakladania s majetkom v subjektoch územnej samosprávy na základe doručených informácií, poznatkov a odporúčaní od zainteresovaných kompetentných orgánov, parlamentu, poslancov, inštitúcií verejnej správy, organizácií a občanov, ktorej účelom bolo overiť súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi pri hospodárení s verejnými prostriedkami a plnenie povinností pri hospodárení a nakladaní s majetkom územnej samosprávy, pričom kontrolovaným obdobím bol rok 2010, 2011 a súvisiace obdobie. Kontrolou NKÚ SR bolo zistených viacero nedostatkov v postupoch a konaniach obce, zastúpenej starostom, okrem iného bola predmetom kontroly aj vyššie citovaná Zmluva uzavretá dňa 01.08.2010 medzi obcou a obžalovaným. NKÚ SR vytykal v protokole, že všetky tri vyššie uvedené faktúry, vystavené obžalovaným, boli obcou O. uhradené napriek tomu, že uvedené faktúry neobsahovali žiadne doplňujúce údaje, resp. žiadnu prílohu, ktorá by dokumentovala vykonanie konkrétnych činností. NKÚ SR v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obec mala s účinnosťou od 05.02.2010 uzatvorenú zmluvu o poskytnutí služby na poradenské služby v oblasti externého manažmentu v rámci projektu Zateplenie budovy N. O.. NKÚ SR dospel k záveru, že uzavretím zmluvy s obžalovaným dňa 01.08.2010 obec uzavrela zmluvu na služby súvisiace s realizáciou projektu zateplenia budovy N. O. duplicitne a následne vyplatila sumu 20.500,- Eur bez toho, aby došlo k plneniu zmluvy zo strany sprostredkovateľa a tým mu umožnila bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Súčasne skonštatoval, že obec nebola oprávnená sa v roku 2010 zaväzovať na úhrady, ktoré nemala zabezpečené v rozpočte a zaťažiť tak nasledujúci rozpočtový rok, čím obec porušila ust. § 19 odsek 5 Zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy.

Prokurátor súdu predložil aj fotokópiu časti vyšetrovacieho spisu OR PZ Nové Zámky sp.zn, Č.:E.-XXX/OEK-A.-XXXX, v ktorej bolo uznesením vyšetrovateľa z 25.07.2012 začaté trestné stíhanie pre zločin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, spáchaným celkom troma skutkami, pričom v bode 2 uznesenia na tom skutkovom základe, že páchatel ako zodpovedný zástupca obce O. porušil povinnosti pri správe cudzieho majetku, resp. porušil všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť tým, spôsobom, že dňa 1.8.2010 uzatvoril v D. Zmluvu o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu s mandatárom G. Y. W. F., so sídlom C. D. X, D., predmetom ktorej bol záväzok sprostredkovateľa zabezpečovať kontrolu a vyvíjať činnosť smerujúcu k tomu, aby obec mala splnené všetky povinnosti pri realizácii projektu, ktorý však v tejto zmluve bližšie špecifikovaný nie je, a v súvislosti s realizáciou projektu zastupovať obec pri kontrole jednotlivých čiastkových plnení, pri rokovaníach s tretími osobami vo veciach technických a prostredníctvom tretích osôb zabezpečovať celkový dozor pri realizácii projektu a následne obec uhradila mandatárovi dňa 17.9.2010 bankovým prevodom sumu 8.000,- Eur na základe faktúry Č. X/XXXX vystavenej mandatárom dňa 17.9.2010, dňa 31.12.2010 v hotovosti sumu 6.500,- Eur (výdavkový pokladničný doklad č. XXXX/XX) na základe faktúry vystavenej mandatárom dňa 30.12.2010) na základe faktúra č. X/XXXX vystavenej dňa 28.2.2011, pričom tieto platby súviseli s projektom „Zateplenie budovy N. O.“, avšak výdavky na externý manažment boli súčasťou rozpočtu uvedeného projektu a za týmto účelom mala s účinnosťou od 5.2.2010 uzatvorenú „Zmluvu o poskytnutí služby“ s dodatkom č. 1 zo dňa 15.2.2010 na poradenské služby v oblasti externého manažmentu v rámci projektu s názvom „Zateplenie budovy N. O.“, ale následnou kontrolou dokumentácie týkajúcej sa zateplenia ZŠ bolo zistené, že vyššie uvedená Zmluva o sprostredkovaní a mandátnu zmluvu zo dňa 1.8.2010 bola uzatvorená duplicitne na

služby a následne boli vyplatené z rozpočtu obce finančné prostriedky v sume 20.500,- Eur bez toho, aby došlo k plneniu zmluvy zo strany sprostredkovateľa a tým umožnila bezdôvodné obohatenie podľa ustanovenia § 451 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, pričom Obec O. uzatvorením zmluvy nebola oprávnená sa zaväzovať v roku 2010 na úhrady, ktoré nemala zabezpečené v rozpočte a zaťažiť tak nasledujúci rozpočtový tok, čím porušila ustanovenie § 19 odsek 5 Zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy a zároveň tým, že umožnil bezdôvodné obohatenie získaním finančného prospechu z verejných zdrojov, porušil finančnú disciplínu podľa ustanovenia § 31 odsek 1 písmeno g) Zákona o rozpočtových pravidlách verejnej správy.

Vyšetrovateľ OR PZ Nové Zámky z 29.10.2014 vo vyššie uvedenej trestnej veci podľa § 215 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku s poukazom na § 215 odsek 4 Trestného poriadku trestné stíhanie zastavil, pretože trestné stíhanie je neprípustné podľa § 9 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku, nakoľko osoba, ktorá bola v čase spáchania uvedených skutkov starostom ako jediným zodpovedným zástupcom obce O., zomrela, a to dňa 10.05.2012.

Sťažnosť poškodenej obce O. proti vyššie citovanému uzneseniu vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1Pv/576/12/4404 z 28.04.2015 zamietnutá ako nedôvodná.

Z dokladov, zadovážených v konaní pred súdom, súd zistil, že dodávateľom stavebných prác na projekte zateplenia budovy N. O.Í. bola spoločnosť X. F. X..H..E.. T. na základe zmluvy o dielo, uzavretej s obcou O. dňa 22.02.2010 v znení neskorších dodatkov, stavebný dozor vykonával na základe mandátnej zmluvy z 18.03.2010 G.. Š. U., podľa stavebného denníka došlo k odovzdaniu staveniska obcou dodávateľovi dňa 06.07.2010 a následne dňa 07.07.2010 začala montáž lešenia, k prebratiu stavby po dokončení stavebných prác došlo dňa 02.11.2010.

Na základe vyššie opísaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 2T/123/2016 z 12.06.2019, ktorým podľa § 285 písmeno b) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodil s tým, že skutok nie je trestným činom a podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku poškodenú obec O. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti citovanému oslobodzujúcemu rozsudku podal odvolanie prokurátor a proti výroku o náhrade škody i poškodená Obec O..

Prokurátor podané odvolanie odôvodnil tým, že s rozsudkom súdu I. stupňa sa nestotožňuje, pretože nesprávne vyhodnotil a interpretoval zistený skutkový stav, dospel na základe takto zisteného skutkového stavu k nesprávnemu právnomu posúdeniu zisteného skutku a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Rovnako sa nestotožňuje ani s výrokom súdu I. stupňa, týkajúcim sa rozhodnutia o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodenou Obcou O.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, pričom táto skutočnosť vyplýva aj z odôvodnenia samotného rozsudku súdu I. stupňa. Prokurátor zastával názor, že súd I. stupňa vzhľadom ku konštatovaniu o nepreukázaní úmyslu obžalovaného spáchať skutok, obsiahnutý v obžalobe nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav. Obžalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy o vykonaní akejkoľvek činnosti v prospech Obce O., resp. k odovzdaniu akýchkoľvek výsledkov svojej práce obci, prípadne jej bývalému starostovi. Naopak z vykonaného dokazovania vyplýva, že samotná Zmluva o sprostredkovaní a mandátna zmluva z 01.08.2010 bola len zmluvou fiktívnou, resp. formálnou, slúžiacou ako prostriedok na neoprávnené odčerpanie finančných prostriedkov z rozpočtu obce O., na ktorom sa obžalovaný ako pomocník podieľal. Jediným preukázaným plnením na základe predmetnej Zmluvy totiž bola len fakturácia bližšie nešpecifikovaných činností zo strany obžalovaného a následné vyplatenie finančných prostriedkov z rozpočtu Obce O., ktoré boli navyše vykonávané v rozpore so samotnou Zmluvou, keďže k vyplateniu provízie na základe zmluvy malo dôjsť až po ukončení projektu a pripísaní peňažných prostriedkov na účet záujemcu (Obce O.), k čomu aj podľa slov obžalovaného nedošlo. Samotné ustanovenia Zmluvy sú pritom vágne a všeobecné a vôbec z nich nevyplýva, akého konkrétneho projektu sa týkajú. Podľa prokurátora sa nemožno stotožniť so záverom súdu I. stupňa, uvádzaným v odôvodnení rozsudku, že v danom prípade nebol obžalovanému preukázaný úmysel spáchať skutok, obsiahnutý v obžalobe. Takýto úmysel okrem iného potvrdzuje založenie si osobitného bežného účtu obžalovaným vo Q. Ú. W. dňa 16.09.2010, ku ktorému zároveň zriadil dispozičné právo pre svojho priateľa - X. obce P. - Q. A., ktorý mal byť zároveň známym starostu Obce O. D. W. a z toho titulu sprostredkovateľom spolupráce medzi starostom Obce O. a obžalovaným na základe Zmluvy.

Uvedenú skutočnosť preukazuje poukázanie prvej platby na predmetný účet vo výške 8.000,00 eur od Obce O. dňa 17.09.2010 (t.j. len 1 deň po založení účtu), pričom v ten istý deň došlo aj k hotovostnému výberu z tohto účtu vo výške 5.000,00 eur zo strany Q. A.. Z tohto účtu boli dňa 17.09.2010 vybrané ďalej finančné prostriedky vo výške 2.500,00 eur a dňa 28.09.2010 vo výške 450,00 eur, pričom iné pohyby na predmetnom účte neprebehli a tento bol zrušený na žiadosť obžalovaného ku dňu 20.07.2012. Dôvodom takéhoto postupu bolo pritom celkom zrejme zabezpečenie sa zo strany starostu Obce O. D. W., že s vyplatenými finančnými prostriedkami na účet obžalovaného bude naložené vopred dohodnutým spôsobom. Obžalovaný tvrdil, že dispozičné právo Q. A. bolo zriadené preto, lebo mali rozbehnuté činnosti s obcou P., avšak z výpisov z účtu je zrejme, že tento bol využívaný výlučne na poukazovanie prostriedkov na základe Zmluvy od Obce O.. O účelovom založení predmetného účtu na odčerpanie finančných prostriedkov Obce O. svedčí aj výpoveď svedka Q. A. z prípravného konania, kde uviedol, že ako sprostredkovateľ Zmluvy mal sľúbenú odmenu, na základe čoho vybral z predmetného účtu 5.000,00 eur, z ktorých si časť ponechal ako odmenu. V tejto otázke došlo na hlavnom pojednávaní k účelovej zmene výpovede svedka Q. A., ktorý poprel, že by mal za sprostredkovanie Zmluvy dohodnúť odmenu. Tiež sa nemožno stotožniť s vyhodnotením skutkového stavu vzhľadom k záverom súdu I. stupňa, že skutočnosť, že Obec O., resp. jej zamestnanci alebo poslanci obecného zastupiteľstva sa okrem vystavených faktúr nikdy nestretli so žiadnymi výsledkami činnosti obžalovaného na základe Zmluvy a obžalovaného, ktorá skutočnosť podľa názoru

súdu I. stupňa nepreukazuje nevykonanie žiadnej činnosti obžalovaným. Je potrebné podotknúť, že s obžalovaným neprišli v tej súvislosti do kontaktu a výsledky jeho činnosti nevideli ani ďalšie osoby, ktoré boli preukázateľne a reálne zainteresované na projekte zateplenia N. O., predovšetkým však pracovníci a zástupcovia spoločnosti I., s.r.o., ktorá predmetný projekt zastrešovala a ani technický dozor na predmetnej stavbe - G.. Š. U.. Podľa bodu 1.1.1 Zmluvy sa obžalovaný ako mandatár zaviazal v súvislosti s realizáciou projektu zastupovať mandanta pri kontrole čiastkových plnení, pri rokovaniach s tretími osobami vo veciach technických, prostredníctvom tretích osôb zabezpečovať celkový dozor pri realizácii projektu, pričom žiadnu z uvedených činností obžalovaný preukázateľne nevykonával, no napriek tomu si na základe faktúr za neurčité plnenia, postupne vyfakturoval sumu v celkovej výške 20.500,00 eur, ktorá mu bola Obcou O. vyplatená. Vykonaným dokazovaním bolo dostatočným spôsobom preukázané, že zo strany obžalovaného nedošlo k žiadnej reálnej činnosti na základe Zmluvy, resp. k vypracovaniu žiadnych výstupov k predmetnému projektu, a teda k žiadnemu plneniu z jeho strany na základe Zmluvy. Sám obžalovaný okrem osoby starostu Obce O. a Q. A., ktorý je jeho priateľom, neuvádzal žiadne iné osoby, s ktorými mal pri realizácii činností na základe Zmluvy prísť do kontaktu, hoci tvrdil, že v O. bol viackrát (pričom na stavbe školy bol podľa jeho vlastných tvrdení len pred uzatvorením Zmluvy). Obžalovaný pritom nevedel predložiť vôbec žiadne podklady, týkajúce sa ním vykonanej činnosti na základe Zmluvy. Tvrdil, že sa mali riešiť zateplovacie a iné práce, ktorú činnosť však preukázateľne vykonávala spoločnosť X. F., X.H.E., resp. tomu predchádzajúce práce zastrešovala spoločnosť I., X.H.E. a dozor nad ktorou stavbou vykonávali iné osoby, ktoré sa s obžalovaným nikdy nestretli. Prvá fakturácia z jeho strany (17.09.2010) mala byť podľa jeho tvrdení na základe rozpracovaných vecí, druhá (30.12.2010) v súvislosti s odovzdaním jeho práce a tretia (28.02.2011) bola „doplnením“. V tej súvislosti uvádzal, že činnosť vykonával v prípravnej fáze, pričom však bolo preukázané, že budova školy bola odovzdaná dňa 31.10.2010, a teda je zrejme, že tzv. prípravnú fázu zateplenia pripravoval obžalovaný v čase, kedy už na N. O. prebiehali reálne stavebné práce, keďže aj podľa výpovede svedka G.. Š. U. stavba začala fyzicky niekedy v lete a ukončená bola v októbri. Z dokladov, poskytnutých spoločnosťou X. F., X.H.E., ktorá bola dodávateľom stavebných prác na projekte zateplenia N. O. vyplýva, že zmluva o dielo na uvedené práce bola podpísaná už dňa 22.02.2010 (teda viac ako 5 mesiacov pred uzavretím Zmluvy medzi Obcou O. a obžalovaným), montáž lešenia začala dňa 07.07.2010 a k prebratíu stavby došlo dňa 02.11.2010, teda už dva mesiace pred druhou fakturáciou zo strany obžalovaného. Z uvedeného vyplýva, že zo strany obžalovaného nemohla byť reálne vykonávaná ním uvádzaná činnosť, keďže v čase jej spracúvania boli všetky ním uvádzané úkony na N. O. už dávno ukončené a v tom čase už prebiehali samotné stavebné práce. Vzhľadom k vyššie uvedenému bola obrana obžalovaného v tomto smere vykonaným dokazovaním dostatočným spôsobom vyvrátená. Obžalovaný uvádzal, že projekt zastal v prípravnej fáze, avšak bolo preukázané, že v čase, keď vykonával prvú fakturáciu (16.09.2010), boli stavebné práce už reálne vykonávané. Okrem toho lešenie na stavbe sa začalo stavať už dňa 07.07.2010, teda ešte pred podpísaním Zmluvy a predtým, ako mal byť obžalovaný údajne v priestoroch školy. Aj tvrdenie obžalovaného, že vypracované elaboráty mal uložené na notebooku, ktorý mu bol odcudzený, pričom tieto nemal nikde zálohované, možno vzhľadom k jeho obrane považovať za bezpredmetné, keďže zo spisového materiálu Okresného riaditeľstva PZ Nové Zámky, Odboru

kriminálnej polície Č.: E.-XXX/OEK-A.-XXXX (fotokópia časti ktorého je súčasťou vyšetrovacieho spisu a na túto sa odvoláva aj súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku) vyplýva, že predmetný notebook mu mal byť odcudzený už dňa 10.09.2010, a teda ešte pred prvou fakturáciou „na základe rozpracovaných vecí“. K jeho odcudzeniu malo dôjsť v značnom časovom odstupe od termínu druhej fakturácie (30.12.2010), a teda odcudzenie

notebooku pred spracovaním a následným odovzdaním podstatných výsledkov jeho práce nemohlo mať vplyv na skutočnosť, že tieto nevie reálne predložiť pre účely trestného konania a preukázať tak vykonanie činnosti na základe Zmluvy. Odcudzenie notebooku v uvedený deň tiež nemohlo reálne ovplyvniť odovzдание podstatných výsledkov jeho práce starostovi, ktoré si fakturoval dňa 30.12.2010, v ktorom čase navyše bola budova školy už takmer dva mesiace odovzdaná. Vo vzťahu k vyššie uvádzaným skutočnostiam, popri súčasnom konštatovaní súdu o spáchaní v obžalobe obsiahnutého skutku obžalovaným, je irelevantná argumentácia súdu I. stupňa, že predmet Zmluvy a záväzku obžalovaného nie je totožný s obsahom záväzku spoločnosti I., X..H..E.. W., vyplývajúceho zo zmluvy o poskytnutí služby, uzavretej s Obcou O. dňa 05.02.2010. Táto skutočnosť totiž nie je rozhodujúcou pre právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu, pre ktorý bola podaná obžaloba, keďže bolo v danom prípade preukázané, že obžalovaný nevykonal v prospech Obce O. na základe Zmluvy žiadnu činnosť, no napriek tomu pomohol starostovi Obce O. podpisom tejto Zmluvy, následnou fakturáciou a neoprávneným odčerpaním prostriedkov Obce O. spáchať skutok, ktorý naplňa zákonné znaky prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Preto pre právne posúdenie skutku ako trestného činu nie je v danom prípade dôležité, či povinnosti, vyplývajúce zo Zmluvy, boli zároveň aj predmetom inej zmluvy, uzavretej Obcou O., ako uvádza súd I. stupňa. Aj napriek tomu však zostáva totožnosť skutku, uvedeného v obžalobe zachovaná (objektívna stránka - konanie, následok a príčinná súvislosť medzi nimi), keďže podstatou žalovaného skutku je, že obžalovaný „podpisom Zmluvy a vediať vopred, že napriek podpísaniu zmluvy v súvislosti s týmto projektom, nevyvinie a nevyvinul žiadnu činnosť, v zmysle uzavretej Zmluvy a napriek tomu, že z jeho strany nedošlo reálne k plneniu zmluvy, prijal od Obce O., zastúpenej vtedajším starostom Obce O., finančné prostriedky spolu vo výške 20.500,00,- eur a takýmto spôsobom pomohol vtedajšiemu starostovi Obce O. odčerpať z rozpočtu obce vyplatené finančné prostriedky v celkovej sume 20.500,00 eur,...“. Uvedený záver potvrdzuje aj konštatovanie súdu I. stupňa, že záväzok obžalovaného zo Zmluvy nebol riadne špecifikovaný (čo tiež dokladuje úmysel uzavrieť len formálnu / fiktívnu zmluvu) pričom aj z výpovedí obžalovaného, ktorý sa ku konkrétnym svojim vykonaným činnostiam vyjadroval neurčito a nejednoznačne, možno vyvodiť jeho úmysel na základe tejto Zmluvy reálne neplniť, a teda úmysel túto podpísať len formálne, za účelom umožnenia vylákania plnenia od Obce O.. Zároveň je vzhľadom k vyššie uvedenému nepodstatné aj konštatovanie súdu I. stupňa, či je záväzok v Zmluve špecifikovaný dostatočne v zmysle § 37 odsek 1 Občianskeho zákonníka, a teda či je Zmluva vôbec platná. Práve naopak, uvedená skutočnosť je jedným z dôkazov spáchania predikatívneho trestného činu zo strany starostu Obce O., ktorý bol povinný v rozsahu svojich povinností vyvinúť náležitú starostlivosť pri uzatváraní tejto Zmluvy. Aj z tohto konania D. W. možno jednoznačne vyvodiť jeho zodpovednosť za porušenie povinností, vyplývajúcich mu ako starostovi obce, ku ktorému konaniu mu v prvej fáze podpisom takejto Zmluvy dopomohol práve obžalovaný. Prokurátor súdu I. stupňa tiež vytýkal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu, keď konštatoval, že zo žiadneho vykonaného dôkazu na hlavnom pojednávaní nevyplýva záver, že obžalovaný napriek podpísaniu Zmluvy vopred vedel, že na základe Zmluvy nevyvinie žiadnu činnosť. Po vyhodnotení vyššie uvádzaných skutočností jednotlivito a v ich súhrne, bolo totiž na základe konania obžalovaného pri podpise Zmluvy (neurčité dojednania, nešpecifikujúce projekt, ktorého sa týka), z jeho konania pri fakturácii (nešpecifikované fakturované úkony), z nepreukázania žiadnych výstupov jeho činnosti (ktoré odôvodňoval okrem iného odcudzením notebooku, nemajúcim vplyv na následné odovzдание elaborátov), zo založenia účtu v banke len pre účely obdržania plnení výlučne z tejto Zmluvy, na ktorých participoval aj jeho priateľ Q. A. a napokon aj z rozporuplných tvrdení, uvádzaných obvineným (nenavštívenie

obce O. po uzavretí Zmluvy, údajné predloženie hlavných výsledkov jeho činnosti v čase, keď bola stavba už odovzdaná) dostatočným spôsobom preukázané, že tvrdenia obžalovaného nie sú pravdivé, pričom konanie obžalovaného ako celok preukazuje aj jeho priamy úmysel predmetný skutok spáchať. Stotožňuje sa s tvrdeniami súdu I. stupňa, že práve D. W. ako hlavný páchatel predmetného skutku by mohol bližšie ozrejmiť okolnosti uzavretia a následného plnenia na základe predmetnej Zmluvy, avšak objektívna nemožnosť vykonania tohto procesného úkonu vzhľadom k zhromaždeným dôkazom nespôsobuje pochybnosti ohľadne skutkových okolností, rozhodných pre posúdenie zákonných znakov

žalovaného skutku ako trestného činu. Vykonaným dokazovaním bolo totiž dostatočne preukázané, že obžalovaný sa svojim konaním, (ktorý skutok sa aj podľa konštatovania súdu I. stupňa stal), dopustil prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona k § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, keďže vedome a úmyselne dňa 01.08.2010 podpísal s vtedajším starostom Obce O. - D. W. Zmluvu, ktorej predmet bol vymedzený neurčito, pričom na základe ktorej preukázateľne nevykonal v prospech obce žiadnu činnosť, no napriek tomu si na jej základe vyfakturoval postupne sumu 20.500,- eur, ktorá mu bola následne zo strany Obce O. aj vyplatená, a teda týmto konaním spôsobil na majetku Obce O. väčšiu škodu. Takýmto svojim konaním obžalovaný významnou mierou pomohol D. W. ako špeciálnemu subjektu - vtedajšiemu starostovi Obce O. porušiť všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť opatrovať alebo spravovať cudzí majetok. Postupoval pritom ako pomocník v zmysle § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, keďže práve na základe jeho súčinnosti (podpis Zmluvy, fakturácia, prevzatie finančných prostriedkov) bolo starostovi Obce O. D. W. umožnené, aby takýmto fiktívnym zmluvným vzťahom zakryl a zrealizoval odčerpánie uvedených finančných prostriedkov z rozpočtu obce. Skutočnosť, že obžalovaný vedel a musel vedieť o úmysle hlavného páchatelia spáchať predmetný prečin, preukazuje vo svojom súhrne vyššie uvádzaný logicky usporiadaný sled na seba nadväzujúcich udalostí a s nimi súvisiacich skutočností, smerujúcich k jednoznačnému zámeru páchatelia takýmto spôsobom účelovo odčerpať finančné prostriedky z rozpočtu obce. Spojovacím článkom, preukazujúcim takýto úmysel, je okrem iného úloha, ktorú v danom prípade zohral Q. A., ktorý bol známym oboch aktérov tohto skutku, a teda mal možnosť pôsobiť ako garant dodržania v Zmluve neupravených dohôd medzi obžalovaným a D. W. v súvislosti s ďalším použitím odčerpaných finančných prostriedkov. Uvedené preukazuje najmä fakt, že predmetný účet obžalovaného v banke, kde bol VE. A. disponentom, bol použitý výlučne za účelom prevodu platieb na základe Zmluvy a následného hotovostného výberu týchto prostriedkov okrem iného aj osobou Q. A.. Aj uvedená skutočnosť preukazuje vzájomnú súčinnosť D. W. a obžalovaného, ktorý podľa jeho slov všetky výsledky svojej práce odovzdával len D. W., pričom však nedisponuje žiadnym objektívnym dokladom, ktorý by ich odovzdanie preukazoval. Zo zisteného skutkového stavu bola vina obžalovaného podľa prokurátora dostatočným spôsobom preukázaná a o tejto neexistujú žiadne dôvodné pochybnosti, pričom týmto skutkom boli naplnené všetky zákonné znaky prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku formou pomoci podľa § 21 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona k § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 4To/73/2018 z 17.12.2018 podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku rozsudok súdu I. stupňa zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa je chybný, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, aj keď odôvodnenie rozsudku zodpovedá ust. § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Podľa odvolacieho súdu súd I. stupňa vykonané dôkazy hodnotil výlučne jednostranne v prospech obžalovaného, keď vylúčil zavinenie obžalovaného.

V súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov odvolací súd odkázal na právne úvahy prokurátora v písomnom odôvodnení jeho odvolania, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil s tým, že ich považuje za vecne správne. Odvolací súd považoval ďalej za potrebné uviesť, že skutočnosti, na ktoré súd I. stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, t.j. skutočnosti, ktoré sú vyššie uvedené a z ktorých podľa tvrdenia súdu I. stupňa, nie je možné vyvodiť záver, že obžalovaný riadne práce nevykonal, nie je možné tieto oddelene a každú samostatne vyhodnotiť v neprospech obžalovaného, súd I. stupňa však predovšetkým pri vyhodnocovaní dôkazov neprihliadol na súhrn týchto nepriamych dôkazov na preukázanie viny obžalovaného, ktoré musia tvoriť logickú a ničím neporušenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti nezákonného skutku, ale zároveň vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. Na všetky tieto nepriame dôkazy a na ich súvislosť poukázal prokurátor v písomných dôvodoch odvolania. Odvolací súd k dôvodom odvolania prokurátora udal, že súd I. stupňa opomenul vo svojom súhrne vyhodnotiť niekoľko významných skutočností, ktorými sú predovšetkým časové súvislosti podpísania zmluvy medzi obžalovaným a obcou O. zastúpenou vtedajším starostom obce (ďalej len „obec“) zo dňa 01.08.2010 (ďalej len „zmluva“), jej obsahové náležitosti, konanie obžalovaného, fakturovanie vykonanej činnosti zo strany obžalovaného,

konanie svedka Q. A. a absenciu akéhokoľvek dokladu o vykonanej činnosti obžalovaného, nielen zo strany obžalovaného, ale aj zo strany obce ako druhej zmluvnej strany. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 17.05.2017 okrem iných skutočností, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že obec navštívil niekoľkokrát, bol aj na stavbe školy, nevedel sa však vyjadriť, aké práce sa mali na škole vykonávať, okrem všeobecného vyjadrenia, že to mali byť práce zatepľovacie a v podstate si okrem tohto vyjadrenia na žiadnu inú skutočnosť nespomenul. Vo svojej výpovedi uviedol, že v obci O. po uzatvorení predmetnej zmluvy nebol, že jeho činnosť sa vyvíjala a v priebehu jeho práce dochádzalo k zmenám, opätovne však neuviedol, o aké zmeny išlo, pričom vo svojej výpovedi uviedol, že ako podklady pre výkon svojej činnosti mal ponukový rozpočet, pretože konkrétna firma nebola vybratá. Toto tvrdenie obžalovaného sa však nezhoduje s reálnym stavom situácie o realizácii projektu, pretože z listinných dôkazov vyplýva, že obec uzatvorila zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo zateplenie budovy ZŠ O. so zhotoviteľom spoločnosťou X. F. X..H..E. už dňa 22.02.2010, t.j. 5 mesiacom pred uzatvorením zmluvy s obžalovaným a už dňa 07.07.2010 sa začali vykonávať konkrétne stavebné práce na tomto projekte, opätovne ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy s obžalovaným a teda nie je zrejmé, ako konkrétne mohol obžalovaný zasiahnuť už do uzatvorenej zmluvy svojimi analýzami a návrhmi, keď v danej zmluve o dielo uzatvorenej so spoločnosťou X. F. X..H..E. bola uvedená aj konkrétna cena vykonaného diela. Vo svojej výpovedi nevedel uviesť, kedy mal byť fyzicky na prebiehajúcej stavbe, uviedol, že mal porovnávať zrealizované práce s rozpočtom, mal vyhodnocovať cenové ponuky, zabezpečovať servis, následne však vo svojej výpovedi uviedol, že zrealizované práce porovnával s rozpočtom na základe obhliadky, avšak súčasne uviedol, že po podpise zmluvy dňa 01.08.2010 už na stavbe nebol, a preto je dané tvrdenie obžalovaného vylúčené. Taktiež je vylúčené, že mal vyhodnocovať cenové ponuky a zabezpečovať servis, pretože cena za dielo už v uzatvorenej zmluve o dielo z 22.02.2010 bola stanovená a teda všetky náležitosti týkajúce sa realizácie projektu, jeho rozpočtu, konkrétneho rozpisu prác, museli byť vykonané už v čase začatia prác na projekte. Ďalšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje tvrdenie obžalovaného o skutočnom výkone jeho činnosti je, že uzatvorená zmluva z 01.08.2010 (a je irelevantné, či je alebo nie je platná podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka), je zmluvou, z ktorej sa nedá určiť, čo je jej predmetom, jej ustanovenia sú neobvykle vágne a zmluva je určitá len vo výške dohodnutej odplaty, ktorá sa má zaplatiť sprostredkovateľovi. V tejto súvislosti je tiež irelevantné, či zmluva je obsahovo totožná so zmluvou o poskytnutí služby uzatvorenej medzi obcou O. Y. X. I. s.r.o., v ktorej je navyše predmet zmluvy zrejмый, a to projekt zateplenia budovy ZŠ O. z 05.02.2010, ktorá logicky predchádzala uzatvoreniu zmluvy o dielo z 22.02.2010. Navyše s predstaviteľmi tejto spoločnosti t.j. spoločnosti I. s.r.o. spolupracoval na realizácii tohto projektu aj konateľ spoločnosti X. F. s.r.o ako zhotoviteľ diela. Ďalšou skutočnosťou spochybňujúcou tvrdenie obžalovaného o skutočnom vykonaní prác sú obsahové náležitosti faktúr č. 2/2010, 7/2010 a 1/2011, ktoré neobsahovali žiadne doplňujúce údaje, žiadnu prílohu, ktorá by dokumentovala vykonanie konkrétnych činností, pričom je logické, že pokiaľ sa tieto faktúry nachádzali v dokumentácii obce, nie je zrejmé, z akého dôvodu by sa v dokumentácii obce nemala nachádzať aj príslušná dokumentácia týkajúca sa vykonania konkrétnych prác obžalovaného, ktorú ako obžalovaný tvrdil, poskytol starostovi obce a teda nie je zrejmé, z akých dôvodov by sa starosta obce ako osoba zodpovedná za čerpanie rozpočtu obce, vystavoval pochybnostiam o skutočnom vykonaní prác a do príslušnej dokumentácie by predložil len faktúry bez príslušnej dokumentácie preukazujúcej vykonanie týchto prác ako podklad k predloženým faktúram, keby týmito skutočne aj disponoval. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, ako na to už poukázal aj prokurátor v dôvodoch odvolania, že obžalovaný si na tento účel zriadil samostatný účet vo Q. Ú. W. a to len 1 deň pred vystavením prvej faktúry a ihneď v ten istý deň došlo k hotovostnému výberu z tohto účtu zo strany Q. A., pričom obžalovaný logicky nevysvetlil, z akého dôvodu mohla cudzia osoba disponovať s jeho účtom, prečo práve s týmto konkrétnym účtom, zjavne založeným na prijatie finančného plnenia na základe uzatvorenej zmluvy, pričom v tejto osobe nešlo ani o účastníka uzatvorenej zmluvy. Taktiež v tejto súvislosti odvolací súd zdôraznil a poukázal v tejto súvislosti na obhajobu obžalovaného spočívajúcu v tom, že príslušnú dokumentáciu nemohol predložiť z dôvodu odcudzenia notebooku, v ktorom ju mal uloženú. Tento mu bol odcudzený dňa 10.09.2010 t.j. ešte predo dňom prvej fakturácie, avšak v značnom časovom odstupe od termínu druhej fakturácie a nie je teda zrejmé, na základe čoho fakturoval druhú časť sumy dňa 30.12.2010, pričom v tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť, že už 2 mesiace pred touto druhou fakturáciou bola stavba zrealizovaná, dňom 02.11.2010 došlo aj k reálnemu prebratiu stavby zo strany obce ako objednávateľa. Všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne spochybňujú tvrdenia uvedené vo výpovedi obžalovaného o skutočnom výkone ním vyfakturovaných prác obci O.. Vo vzťahu k námietkam súdu I. stupňa, že nie je možné preukázať skutočnosť, že obžalovaný a vtedajší starosta obce Kamenín konali vo vzájomnej súčinnosti,

odvolací súd poukázal práve na okolnosti podpísania zmluvy, na jej časové súvislosti, na skutočnosť, že o uzatvorení danej zmluvy mal vedomosť výlučne starosta obce, nemal o nej vedomosť žiadny ďalší predstaviteľ obce, napr. poslanec obecného zastupiteľstva, členovia finančnej komisie, kontrolór obce a pod., ba naopak, o jej existencii vedela tretia osoba mimo zodpovedné orgány obce, a to Q. A., ktorý mal podľa vlastného vyjadrenia túto zmluvu sprostredkovať medzi obžalovaným a starostom obce a ktorý si preukázateľne z účtu zriadenom obžalovaným na tento účel vybral finančnú hotovosť a v tejto súvislosti na neexistenciu žiadnej dokumentácie preukazujúcej vykonanie prác, za ktoré by mala byť obžalovanému poskytnutá zmluvne dohodnutá odmena. Odvolací súd ďalej uviedol, že zavinenie vo forme úmyslu je vybudované na zložkách vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky rozlišujeme úmysel priamy a nepriamy a pri nepriamom úmysle páchatel priamo nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom

zákone porušiť alebo obmedziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozumený s tým, že takéto porušenia alebo ohrozenie nastane.

Odvolací súd následne súdu I. stupňa pri opätovnom rozhodnutí o podanej obžalobe uložil použiť pri vyhodnocovaní vykonaných dôkazov ust. § 2 odsek 12 Trestného poriadku.

Súd, súc viazaný právnym názorom, ktorý vo svojom vyššie citovanom zrušujúcom uznesení vyslovil odvolací súd, všetky vo veci vykonané dôkazy opätovne vyhodnotil v intenciách pokynu odvolacieho súdu a takto na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd pri uznaní viny upravil skutok obžaloby tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s poukazom na nepochybný záver, rozdielny od obžaloby a vyplývajúci z vykonaného dokazovania, že predmet Zmluvy, uzatvorenej medzi obžalovaným a obcou O., z hľadiska záväzku obžalovaného, v nej špecifikovaného, nie je totožný s obsahom záväzku dodávateľa - spoločnosti I. s.r.o. Bratislava, vyplývajúceho zo zmluvy o poskytnutí služby, ktorú obec O. uzatvorila s týmto dodávateľom dňa 05.02.2010. Zo znenia uvedenej zmluvy o poskytnutí služby, ako aj v kontexte s výpoveďou konateľky spoločnosti I. s.r.o. Bratislava a zamestnankyne tejto spoločnosti G. M. vyplýva, že záväzkom dodávateľa boli činnosti, súvisiace so spracovávaním a podávaním žiadostí o platbu riadiacemu orgánu, t.j. s následným vyplácaním obci O. poskytnutého na tejto projekt nenávratného finančného príspevku. Na rozdiel od toho, záväzok obžalovaného, vymedzený v uzavretej Zmluve s obcou O., ako súvisiaci s poradenskými službami v oblasti externého manažmentu, t.j. súvislosti s vypracovaním žiadostí o platbu projektu, vypracovanie monitorovacích správ projektu a vypracovaním následných monitorovacích správ po ukončení realizácie aktivít projektu a to v nadväznosti na platnosť zmluvy o nenávratnom finančnom príspevku, špecifikovaný nebol. Súd tak obžalovaného uznal vinným s tým, že týmto skutkom naplnil všetky formálne i materiálne znaky skutkovej podstaty žalovaného účasti vo forme pomoci k prečinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 21 odsek 1 písmeno d) k § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona tak, ako uviedol odvolací súd.

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že tento je ženatý, otec troch nezaopatrených detí. Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a postihnutý bol iba za priestupky na úseku cestnej dopravy, iné negatívne poznatky k jeho osobe a správaniu zistené neboli.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona (doteraz viedol riadny život), priťažujúcu okolnosť u neho nezistil žiadnu. Trestný zákon v ust. § 237 odsek 2 Trestného zákona ustanovuje základnú sadzbu trestu odňatia slobody jeden až päť rokov. Podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej okolnosti a pri absencii priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona, t.j. na 3 roky a 8 mesiacov.

Súd sa však stotožnil s názorom prokurátora, že sú splnené podmienky na uloženie peňažného trestu u obžalovaného, a to aj ako trestu samostatného za podmienok podľa § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného

zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona. V tomto smere súd prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný nebol priamym a hlavným páchatelom prečinu porušovania povinnosti pri správy cudzieho majetku podľa § 237 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, ale týmto bol už toho času nebohý bývalý starosta obce D. W.. Obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil ako pomocník, i keď aj po posúdení významu a miery jeho účasti na spáchanom trestnom čine podľa § 34 odsek 5 písmeno b) Trestného zákona nemožno túto v žiadnom prípade bagatelizovať, ale naopak, táto bola kľúčová. Na druhej strane súd prihliadol aj na dĺžku doby trvania trestného konania, keď od spáchania trestného činu obžalovaným uplynulo už viac ako 8 rokov. Súd však vo vzťahu k druhu trestu zohľadňoval predovšetkým doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, ktorý sa dosiaľ nedostal do vážnejšieho rozporu so zákonom, tento je pracovne zaradený vo svojej profesii a aj pre možnosť túto ďalej vykonávať sa ukladanie peňažného trestu súdu javilo ako primerané a spôsobilé dosiahnuť účel trestu nielen z hľadiska represívneho (s cieľom aj odčerpať prospech získaný trestným činom a postihnúť tak predovšetkým majetkovú sféru obžalovaného), ale i z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Uložením peňažného trestu vo výmere 2.000,- Eur s následnou možnosťou obžalovaného v prípade jeho uhradenia byť naďalej zárobkovo činným sa podľa názoru súdu vytvorila podmienka aj pre náhradu ním spôsobenej škody, na ktorej úhradu obžalovaného zaviazal, keďže v prejednávanej veci súd považuje za prioritné vrátenie neoprávnene odčerpaných verejných prostriedkov. Aj s poukazom na príjmové a majetkové pomery súd považoval za dostatočný peňažný trest vo výmere 2.000,- Eur.

Poškodená Obec O. včas a riadne uplatnila nárok na náhradu škody a keďže jej výška je súčasťou popisu skutku, uvedeného v obžalobe, súd obžalovaného podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku zaviazal k jeho náhrade. Obžalovaný požiadal o určenie splátok v prípade zaviazania ho k jej náhrade, pričom súd vyžiadaval v súlade s ust. § 287 odsek 2 Trestného poriadku aj vyjadrenie poškodeného, ktorý voči tomu nenamietal pod podmienkou vyslovenia straty výhody splátok. Z uvedeného dôvodu súd vyslovil, že záväzok obžalovaného na náhradu škody bude splnený v splátkach, ktorých podmienky splatnosti určil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).